

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums

2019. gada 23. septembris

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 319/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī	1
---------------	--	---

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 319/02	Lieta C-40/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Direktīva 95/46/EK — 2. panta d) punkts — Jēdziens “personas datu apstrādātājs” — Tīmekļvietnes pārvaldītājs, kas savā vietnē ievietojis sociālo spraudni, kurš ļauj paziņot šīs vietnes apmeklētāja personas datus minētā spraudņa piedāvātājam — 7. panta f) punkts — Datu apstrādes atzīšana par likumīgu — Tīmekļvietnes pārvaldītāja vai sociālā spraudņa piegādātāja interešu ņemšana vērā — 2. panta h) punkts un 7. panta a) punkts — Datu subjekta piekrišana — 10. pants — Datu subjekta informēšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā patērētāju interešu aizsardzības apvienībām tiek piešķirtas tiesības celt prasību)	2
---------------	--	---

2019/C 319/03	<p>Lieta C-411/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Cour constitutionnelle (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Espo konvencija — Orhūsas konvencija — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Direktīva 92/43/EEK — 6. panta 3. punkts — Jēdziens “projekts” — Ietekmes uz attiecīgo teritoriju novērtējums — 6. panta 4. punkts — Jēdziens “sevišķi svarīgas sabiedrības intereses” — Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 2009/147/EK — Noteiktu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2011/92/ES — 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Jēdziens “projekts” — 2. panta 1. punkts — 4. panta 1. punkts — Ietekmes uz vidi novērtējums — 2. panta 4. punkts — Atbrīvojums no novērtējuma — Pakāpeniska atteikšanās no kodolenerģijas izmantošanas — Valsts tiesību akti, kuros paredzēta, pirmkārt, elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas apturētā atomelektrostacijā darbības atsākšana gandrīz pēc desmit gadiem, tādējādi pagarinot par desmit gadiem valsts likumdevēja sākotnēji noteikto tās darbības pārtraukšanas un ražošanas pārtraukšanas datumu, un, otrkārt, darbojošās atomelektrostācijas darbības un elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas pārtraukšanai šī paša likumdevēja sākotnēji paredzētā termiņa pagarināšana arī par desmit gadiem — Ietekmes uz vidi novērtējuma neesamība)</p>	3
2019/C 319/04	<p>Lieta C-469/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — 2. panta a) punkts — Reproducēšanas tiesības — 3. panta 1. punkts — Izziņošana sabiedrībai — 5. panta 2. un 3. punkts — Izņēmumi un ierobežojumi — Tvērums — Eiropas Savienības Pamattiesību harta)</p>	5
2019/C 319/05	<p>Lieta C-476/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — Semplošana (sampling) — 2. panta c) punkts — Fonogrammu producenti — Reproducēšanas tiesības — “Daļēja” reproducēšana — 5. panta 2. un 3. punkts — Izņēmumi un ierobežojumi — Tvērums — 5. panta 3. punkta d) apakšpunkts — Citāti — Direktīva 2006/115/EK — 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izplatīšanas tiesības — Pamattiesības — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 13. pants — Humanitāro zinātņu brīvība)</p>	6
2019/C 319/06	<p>Lieta C-516/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — 5. panta 3. punkts — Izņēmumi un ierobežojumi — Tvērums — 5. panta 3. punkta c) un d) apakšpunkts — Aktuālu notikumu reportāžas — Citāti — Hipersaišu izmantošana — Likumīga publiskošana — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 11. pants — Vārda un informācijas brīvība)</p>	7
2019/C 319/07	<p>Lieta C-556/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Alekszij Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā politika patvēruma un alternatīvās aizsardzības jomā — Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai — Direktīva 2013/32/ES — 46. panta 3. punkts — Pilnīga un ex nunc pārbaude — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Pirmās instances tiesas pilnvaru tvērums — Pilnvaru veikt grozījumus neesamība — Administratīvas iestādes vai tiesai līdzīgas iestādes atteikšanās ievērot tiesas nolēmumu).</p>	8
2019/C 319/08	<p>Lieta C-589/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tādu tekstilizstrādājumu imports, kuriem kā izcelsmes vieta kļūdaini ir deklarēta Jamaika — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Pieteikums par nodokļa atļaušanu — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — Kopienas Muitas kodekss — 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 239. pants — Noraidošs Komisijas lēmums konkrētā gadījumā — Spēkā esamība).</p>	9

2019/C 319/09	Lieta C-620/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Székesfehérvári Törvényszék (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Pārbaudes procedūras — Direktīva 89/665/EEK — Direktīva 92/13/EEK — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Efektivitātes un līdzvērtības principi — Pieteikums par lietas jaunu izskatīšanu tādu tiesu nolēmumu gadījumā, kuros nav ievērotas Savienības tiesības — Dalībvalstu atbildība valstu tiesu pieļauta Savienības tiesību pārkāpuma gadījumā — Atlīdzināmo zaudējumu novērtēšana)	10
2019/C 319/10	Lieta C-654/17 P: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Bayerische Motoren Werke AG/Eiropas Komisija, Freistaat Sachsen (Apelācija — Valsts atbalsts — Reģionālais ieguldījumu atbalsts — Atbalsts liela ieguldījumu projektam — Daļēji ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts — LESD 107. panta 3. punkts — Atbalsta nepieciešamība — LESD 108. panta 3. punkts — Regula (EK) Nr. 800/2008 — Atbalsts, kas pārsniedz individuāla atbalsta paziņošanas robežvērtību — Paziņošana — Grupālā atbrīvojuma piemērojāmība — Pretapelācija — Iestāšanās lietā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā pieļaujāmība — Pieņemamība)	11
2019/C 319/11	Lieta C-659/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts atbalsts — Valsts atbalsts nodarbinātībai — Atbrīvojums no sociālā nodrošinājuma maksājumiem, kas saistīti ar mācību un darba līgumiem — Lēmums 2000/128/EK — Atbalsta shēmas, ko nodarbinātības veicināšanai piešķirusi Itālija — Ar iekšējo tirgu daļēji nesaderīgs valsts atbalsts — Lēmuma 2000/128/EK piemērojāmība uzņēmumam, kas ekskluzīvi sniedz vietējā sabiedriskā transporta pakalpojumus, kurus tam tiešā veidā uzticējusi pašvaldība — LESD 107. panta 1. punkts — Jēdziens “konkurences izkropļošana” — Jēdziens “ietekme uz tirdzniecību” starp dalībvalstīm)	12
2019/C 319/12	Lieta C-680/17: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Kopienas Vīzu kodekss — Regula (EK) Nr. 810/2009 — 5. pants — Dalībvalsts, kuras kompetencē ir izskatīt pieteikumu un pieņemt par to lēmumu — 8. pants — Vienošanās par pārstāvību — 32. panta 3. punkts — Prasība, kas celta par lēmumu par vīzas atteikumu — Dalībvalsts, kas ir kompetenta izskatīt pārsūdzību, ja pastāv vienošanās par pārstāvību — Persona ar tiesībām celt pārsūdzību)	13
2019/C 319/13	Lieta C-38/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Tribunale di Bari (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Massimo Gambino, Shpetim Hyka (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/29/ES — Noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālie standarti — 16. un 18. pants — Pirmās instances krimināltiesas īstenota cietušā nopratināšana — Iztiesāšanas sastāva grozīšana — Cietušā atkārtota nopratināšana pēc lietas dalībnieka lūguma — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. un 48. pants — Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu un tiesības uz aizstāvību — Tiešuma princips — Piemērojāmība — Cietušā tiesības uz aizsardzību kriminālprocesā)	14
2019/C 319/14	Lieta C-124/18 P: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Red Bull GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o. (Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Absolūts atteikuma pamats — Spēkā neesamības atzīšanas process — Divu krāsu pašu par sevi kombinācija — Nepieciešamība pēc sistemātiska izkārtojuma, kurā attiecīgās krāsas ir sakārtotas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā)	14
2019/C 319/15	Lieta C-209/18: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 2006/123/EK un LESD 49. un 56. panta pārkāpums — Ierobežojumi un prasības attiecībā uz inženieru, patentu pilnvaroto un veterinārārstu sabiedrību juridisko adresi, juridisko formu, dalību to kapitālā un daudznozaru darbībām)	15

2019/C 319/16	Lieta C-354/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Tribunalul Bacău (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 261/2004 — Avioņēmējumi — Iekāpšanas atteikums — Jēdzieni “kompensācija” un “turpmāka kompensācija” — Atlīdzināmo zaudējumu veids — Mantisks vai morāls kaitējums — Atskaitījums — Turpmāka kompensācija — Atbalsts — Pasažieriem sniegtā informācija)	16
2019/C 319/17	Lieta C-359/18 P: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Eiropas Zāļu aģentūra/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Eiropas Komisija (Apelācija — Regula (EK) Nr. 141/2000 — Zāles reti sastopamu slimību ārstēšanai — 5. pants — Pieteikums par “zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai” statusa piešķiršanu zālēm — Atzīšana par atbilstošu — Agrākas tirdzniecības atļaujas (TA) esamība attiecībā uz tām pašām zālēm)	17
2019/C 319/18	Lieta C-388/18: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Finanzamt A/B (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Direktīva 2006/112/EK — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — 288. panta pirmās daļas 1. punkts un 315. pants — Īpašs režīms mazajiem uzņēmumiem — Īpašs režīms tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji — Tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, uz kuriem attiecas peļņas daļas režīms — Gada apgrozījums, no kura ir atkarīga īpašā režīma mazajiem uzņēmumiem piemērojamība — Peļņas daļa vai iekasētās summas)	17
2019/C 319/19	Lieta C-436/18 P: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Eiropas Komisija, Eurofer, Association Européenne de l’Acier, ASBL (Apelācija — Dempings — Galīgā antidempinga maksājuma noteikšana attiecībā uz konkrētiem Ķīnas izcelsmes ražojumiem — Īstenošanas regula (ES) 2015/1429 — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Normālā vērtība — Noteikšana, pamatojoties uz cenu trešajā valstī ar tirgus ekonomiku — Attiecīgas trešās valsts izvēle — Trešās valstis ar tirgus ekonomiku, kurās notiek tāda pati izmeklēšana — Pielāgojumi)	18
2019/C 319/20	Lieta C-451/18: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Győri Ítéltábla (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — Īpaša jurisdikcija — 7. panta 2. punkts — Lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu — Vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu — Kaitējuma rašanās vieta — Prasība atlīdzināt kaitējumu, ko ir radījis aizliegta vienošanās, kura ir atzīta par pretēju LESD 101. pantam un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 53. pantam)	19
2019/C 319/21	Lieta C-481/18: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2012/39/ES — Tehniskās prasības cilvēka audu un šūnu testēšanai — Nepazīņošana vai netransponēšana noteiktajā termiņā)	19
2019/C 319/22	Lieta C-438/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 15. jūlija rīkojums (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai — Direktīva 90/434/EEK — 4. un 11. pants — Direktīva 2009/133/EK — 4. un 15. pants — Tā sauktā “apgrieztā” apvienošanās — Nodokļu režīms, kura rezultātā tā sauktās “apgrieztās” apvienošanās gadījumā izdevumi, kas radušies mātesuzņēmumam saistībā ar aizdevumu, ko tas saņēmis, lai iegādātos iegūstošās sabiedrības kā meitasuzņēmuma akcijas, un kuri šim mātesuzņēmumam ir atskaitāmi, tiek uzskatīti par neatskaitāmiem šim meitasuzņēmumam)	20
2019/C 319/23	Lieta C-530/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija rīkojums (Tribunalul Ilfov (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — EP/FO (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — 15. pants — Lietas nodošana citas dalībvalsts tiesai, kas atrodas labākā vietā, lai izspriestu lietu — Izņēmums no vispārējā noteikuma par bērna pastāvīgās dzīves vietas tiesas jurisdikciju — Īpaša saikne ar citu dalībvalsti — Elementi, kas ļauj noteikt tiesu, kura atrodas labākā vietā — Dažādu tiesību normu pastāvēšana — Bērna interešu prioritāte)	21

2019/C 319/24	Lieta C-103/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. februārī iesniedza Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Spānija) — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid un Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid	22
2019/C 319/25	Lieta C-150/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polija) iesniedza 2019. gada 21. februārī lietā V.C. Sp. z o.o./P.K.....	23
2019/C 319/26	Lieta C-396/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. maijā Eiropas Centrālā banka iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2019. gada 13. marta spriedumu lietā T-730/16: Espírito Santo Financial Group/ECB.....	24
2019/C 319/27	Lieta C-506/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 2. jūlijā iesniedza Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd un IRISL Europe GmbH par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 8. maija spriedumu lietā T-434/15 Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome	25
2019/C 319/28	Lieta C-511/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. jūlijā iesniedza Areios Pagos (Grieķija) — AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis	26
2019/C 319/29	Lieta C-594/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 2. augustā Deutsche Lufthansa AG iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 17. maija rīkojumu lietā T-764/15 Deutsche Lufthansa AG/Eiropas Komisija	28
Vispārējā tiesa		
2019/C 319/30	Lieta T-516/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. jūlijā — VDV eTicket Service/Komisija un INEA	29
2019/C 319/31	Lieta T-545/19: Prasība, kas celta 2019. gada 5. augustā — Global Steel Wire u.c./Komisija	30
2019/C 319/32	Lieta T-554/19: Prasība, kas celta 2019. gada 9. augustā — Spānija/Komisija	31
2019/C 319/33	Lieta T-558/19: Prasība, kas celta 2019. gada 13. augustā — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (“HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER”)	32

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2019/C 319/01)

Jaunākā publikācija

OV C 312, 16.9.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 305, 9.9.2019.

OV C 295, 2.9.2019.

OV C 288, 26.8.2019.

OV C 280, 19.8.2019.

OV C 270, 12.8.2019.

OV C 263, 5.8.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Fashion ID GmbH & Co.KG/Verbraucherzentrale NRW eV

(Lieta C-40/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Direktīva 95/46/EK — 2. panta d) punkts — Jēdziens “personas datu apstrādātājs” — Tīmekļvietnes pārvaldītājs, kas savā vietnē ievietojis sociālo spraudni, kurš ļauj paziņot šīs vietnes apmeklētāja personas datus minētā spraudņa piedāvātājam — 7. panta f) punkts — Datu apstrādes atzīšana par likumīgu — Tīmekļvietnes pārvaldītāja vai sociālā spraudņa piegādātāja interešu ņemšana vērā — 2. panta h) punkts un 7. panta a) punkts — Datu subjekta piekrišana — 10. pants — Datu subjekta informēšana — Valsts tiesiskais regulējums, kurā patērētāju interešu aizsardzības apvienībām tiek piešķirtas tiesības celt prasību)

(2019/C 319/02)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Fashion ID GmbH & Co.KG

Atbildētāja: Verbraucherzentrale NRW eV

Piedaloties: Facebook Ireland Ltd, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 22.–24. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā patērētāju interešu aizsardzības apvienībām ir ļauts celt prasību tiesā pret personas datu aizsardzības tiesību aktu iespējamo pārkāpēju.

- 2) Tāds tīmekļvietnes pārvaldītājs kā Fashion ID GmbH & Co. KG, kas šajā vietnē ievieto sociālo spraudni, kurš ļauj šīs vietnes apmeklētāja pārlūkprogrammai pieprasīt saturu no šā spraudņa piedāvātāja un tālab pārsūtīt šim piedāvātājam apmeklētāja personas datus, var tikt uzskatīts par personas datu apstrādātāju Direktīvas 95/46 2. panta d) punkta izpratnē. Tomēr šī atbildība attiecas tikai uz to personas datu apstrādes darbību vai šādu darbību kopumu, kuru nolūkus un līdzekļus tā faktiski nosaka, proti, attiecīgo datu vākšanu un atklāšanu, pielietojot pārsūtīšanu.
- 3) Tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, kurā kāds tīmekļvietnes pārvaldītājs šajā vietnē ievieto sociālo spraudni, kas ļauj šīs vietnes apmeklētāja pārlūkprogrammai pieprasīt saturu no šā spraudņa piedāvātāja un tālab pārsūtīt šim piedāvātājam apmeklētāja personas datus, gan šim pārvaldītājam, gan šim piedāvātājam šīs apstrādes darbības, lai tās viņu gadījumā būtu attaisnotas, ir jāveic likumīgās interesēs Direktīvas 95/46 7. panta f) punkta izpratnē.
- 4) Direktīvas 95/46 2. panta h) punkts un 7. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, kurā kāds tīmekļvietnes pārvaldītājs šajā vietnē ievieto sociālo spraudni, kas ļauj šīs vietnes apmeklētāja pārlūkprogrammai pieprasīt saturu no šā spraudņa piedāvātāja un tālab pārsūtīt šim piedāvātājam apmeklētāja personas datus, šajās tiesību normās paredzētā piekrišana šim pārvaldītājam ir jāsaņem vienīgi attiecībā uz to personas datu apstrādes darbību vai šādu darbību kopumu, kuru nolūkus un līdzekļus nosaka šis pārvaldītājs. Turklāt šīs direktīvas 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šādā situācijā šajā tiesību normā paredzētais informēšanas pienākums ir arī minētajam pārvaldītājam, taču informācijai, kas tam ir jāsniedz datu subjektam, ir jāattiecas tikai uz to personas datu apstrādes darbību vai šādu darbību kopumu, kuru nolūkus un līdzekļus tas nosaka.

(¹) OV C 112, 10.4.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Cour constitutionnelle (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Better Leefmilieu Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Lieta C-411/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Espo konvencija — Orhūsas konvencija — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Direktīva 92/43/EEK — 6. panta 3. punkts — Jēdziens “projekts” — Ietekmes uz attiecīgo teritoriju novērtējums — 6. panta 4. punkts — Jēdziens “sevišķi svarīgas sabiedrības intereses” — Savvaļas putnu aizsardzība — Direktīva 2009/147/EK — Noteiktu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Direktīva 2011/92/ES — 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts — Jēdziens “projekts” — 2. panta 1. punkts — 4. panta 1. punkts — Ietekmes uz vidi novērtējums — 2. panta 4. punkts — Atbrīvojums no novērtējuma — Pakāpeniska atteikšanās no kodolenerģijas izmantošanas — Valsts tiesību akti, kuros paredzēta, pirmkārt, elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas apturētā atomelektrostacijā darbības atsākšana gandrīz pēc desmit gadiem, tādējādi pagarinot par desmit gadiem valsts likumdevēja sākotnēji noteikto tās darbības pārtraukšanas un ražošanas pārtraukšanas datumu, un, otrkārt, darbojošās atomelektrostācijas darbības un elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas pārtraukšanai šī paša likumdevēja sākotnēji paredzētā termiņa pagarināšana arī par desmit gadiem — Ietekmes uz vidi novērtējuma neesamība)

(2019/C 319/03)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Pamatlietas puses

Prasītājas: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Atbildētāja: Conseil des ministres

Piedaloties: Electrabel SA

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu 1. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums, 2. panta 1. punkts un 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas apturētā atomelektrostacijā darbības atsākšana gandrīz pēc desmit gadiem, tādējādi par desmit gadiem pagarinot valsts likumdevēja sākotnēji noteikto tās darbības pārtraukšanas un ražošanas pārtraukšanas datumu, un darbojošās atomelektrostācijas darbības un elektroenerģijas rūpnieciskas ražošanas pārtraukšanai sākotnēji paredzētā termiņa atlikšana, ko arī uz desmit gadiem ir paredzējis šis pats likumdevējs, pasākumi, kas ietver attiecīgo atomelektrostāciju modernizācijas darbus, kuri var ietekmēt teritoriju fizisko izskatu, šīs direktīvas izpratnē ir "projekts", kuram, neskarot pārbaudes, kas ir jāveic iesniedzējtiesai, principā ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums pirms šo pasākumu pieņemšanas. Apstākļi, ka šo pasākumu īstenošana ir saistīta ar tādiem turpmākiem aktiem kā jaunas individuālas atļaujas piešķiršana vienai no attiecīgajām atomelektrostācijām ražot elektroenerģiju rūpnieciskiem mērķiem, šajā ziņā nav noteicošais. Darbiem, kas ir cieši saistīti ar šiem pasākumiem, būtu jāveic šāds novērtējums pirms šo pašu pasākumu pieņemšanas, ja to veids un varbūtējā ietekme uz vidi šajā posmā ir pietiekami identificējami, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 2) Direktīvas 2011/92 2. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to dalībvalstij ir atļauts atbrīvot tādu projektu kā pamatlietā no ietekmes uz vidi novērtējuma, lai nodrošinātu savu elektroapgādes drošību, tikai tad, ja šī dalībvalsts pierāda, ka šīs elektroapgādes drošības risks ir pamatoti iespējams un ka attiecīgais projekts ir tik steidzams, ka šāda novērtējuma neveikšana ir attaisnojama, ja šīs direktīvas 2. panta 4. punkta otrās daļas a)–c) punktā paredzētie pienākumi ir izpildīti. Šāda izņēmuma iespēja tomēr neskar pienākumus, kas ir uzlikti attiecīgajai dalībvalstij atbilstoši minētās direktīvas 7. pantam.
- 3) Direktīvas 2011/92 1. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi valsts tiesību akti kā pamatlietā šīs normas izpratnē nav īpašs valsts tiesību akts, kas saskaņā ar to ir izslēgts no šīs direktīvas piemērošanas jomas.
- 4) Padomes Direktīvas 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību 6. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi pasākumi kā pamatlietā aplūkotie kopā ar modernizācijas darbiem un saskaņošanu ar spēkā esošajiem drošības standartiem ir projekts, kura ietekme uz attiecīgajām aizsargājamām teritorijām ir atbilstoši jāizvērtē. Šie pasākumi ir jāpakļauj šādam novērtējumam, pirms likumdevējs tos pieņem. Apstākļi, ka minēto pasākumu īstenošana ir saistīta ar tādiem turpmākiem aktiem kā jaunas individuālas atļaujas ražot elektroenerģiju rūpnieciskiem mērķiem piešķiršana vienai no attiecīgajām atomelektrostācijām, šajā ziņā nav noteicošais. Darbiem, kas ir cieši saistīti ar šiem pašiem pasākumiem, arī ir jāveic šāds novērtējums pirms šo pasākumu pieņemšanas, ja to veids un varbūtējā ietekme uz aizsargājamām teritorijām šajā posmā ir pietiekami identificējami, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 5) Direktīvas 92/43 6. panta 4. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka mērķis jebkurā laikā nodrošināt dalībvalsts elektroapgādes drošību ir sevišķi svarīgas sabiedrības intereses šīs tiesību normas izpratnē. Šīs direktīvas 6. panta 4. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi — ja aizsargājamā teritorijā, kuru projekts var ietekmēt, ir sastopams prioritārs dabiskās dzīvotnes veids vai prioritāra suga, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai, tikai nepieciešamība vien novērst reālus un nopietnus attiecīgās dalībvalsts elektroapgādes traucējumu draudus tādos apstākļos kā pamatlietā var būt sabiedrības drošības apsvērumi šīs tiesību normas izpratnē.

- 6) Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesa, ja tas ir atļauts valsts tiesībās, izņēmuma kārtā var paturēt spēkā tādus pasākumus kā pamatlietā, kuri tika pieņemti, pārkāpjot Direktīvā 2011/92 un Direktīvā 92/43 noteiktos pienākumus, ja šo paturēšanu spēkā pamato primāri apsvērumi, kas saistīti ar nepieciešamību novērst reālus un nopietnus attiecīgās dalībvalsts elektroapgādes traucējumu draudus, kurus nevar novērst ar citiem līdzekļiem un alternatīvām it īpaši iekšējā tirgū. Minētā paturēšana spēkā var attiekties tikai uz laiku, kas noteikti nepieciešams šī prettiesiskuma novēršanai.

(¹) OV C 300, 11.9.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Funke Medien NRW GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Lieta C-469/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — 2. panta a) punkts — Reproducēšanas tiesības — 3. panta 1. punkts — Izziņošana sabiedrībai — 5. panta 2. un 3. punkts — Izņēmumi un ierobežojumi — Tvērums — Eiropas Savienības Pamattiesību harta)

(2019/C 319/04)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzēja: Funke Medien NRW GmbH

Atbildētāja revīzijas tiesvedībā: Bundesrepublik Deutschland

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. panta a) punkts un 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie veido pilnīgas saskaņošanas pasākumus attiecībā uz tajos paredzēto tiesību materiāltiesisko saturu. Šīs direktīvas 5. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais otrais gadījums un d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neveido tajos paredzēto izņēmumu vai ierobežojumu tvērums pilnīgas saskaņošanas pasākumus.

- 2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā nostiprinātā informācijas brīvība un preses brīvība nevar attaisnot atkāpi — papildus Direktīvas 2001/29 5. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem un ierobežojumiem — no autora ekskluzīvajām reproducēšanas un izziņošanas sabiedrībai tiesībām, kas noteiktas attiecīgi minētās direktīvas 2. panta a) punktā un 3. panta 1. punktā.
- 3) Valsts tiesai, veicot izsvēršanu, kas tai jāveic, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus, starp Direktīvas 2001/29 2. panta a) punktā un 3. panta 1. punktā paredzētajām ekskluzīvajām autora tiesībām, no vienas puses, un aizsargāto tiesību objektu lieto-tāju tiesībām, kas paredzētas šīs direktīvas 5. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajā otrajā gadījumā un d) apakšpunktā ietvertajās atkāpes normās, no otras puses, ir jābalstās uz tādu šo normu interpretāciju, kura, ievērojot to formulējumu un saglabājot to lietderīgo iedarbību, būtu pilnībā saderīga ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartā garantētajām pamattiesībām.

(¹) OV C 382, 13.11.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas/Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Lieta C-476/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — Semplošana (sampling) — 2. panta c) punkts — Fonogrammu producenti — Reproducēšanas tiesības — “Daļēja” reproducēšana — 5. panta 2. un 3. punkts — Izņēmumi un ierobežojumi — Tvērums — 5. panta 3. punkta d) apakšpunkts — Citāti — Direktīva 2006/115/EK — 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Izplatīšanas tiesības — Pamattiesības — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 13. pants — Humanitāro zinātņu brīvība)

(2019/C 319/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzēji: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Atbildētāji revīzijas tiesvedībā: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 2. panta c) punkts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas gaismā ir jāinterpretē tādējādi, ka fonogrammu producentam ar šo normu piešķirtās ekskluzīvās tiesības atļaut vai aizliegt savas fonogrammas reproducēšanu ļauj šim producentam iebilst pret to, ka kāda trešā persona izmanto no tā fonogrammas paņemtū kādu — pat ļoti īsu — skaņu fragmentu (sample), lai šo fragmentu iekļautu citā fonogrammā, izņemot gadījumus, kad šis fragments šajā darbā ir iekļauts grozītā formā un nav atpazīstams ar dzirdi.

- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/115/EK (2006. gada 12. decembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fonogramma, kurā ir ietverti no citas fonogrammas pārnesti mūzikas fragmenti (samples), nav atzīstama par šīs citas fonogrammas kopiju minētās tiesību normas izpratnē, ja tajā nav ietverta pati šī fonogramma pilnā apjomā vai nozīmīga tās daļa.
- 3) Dalībvalsts savās valsts tiesībās nevar paredzēt kādu izņēmumu no Direktīvas 2001/29 2. panta c) punktā paredzētajām fonogrammu producenta tiesībām vai šo tiesību ierobežojumu, kas nav kāds no šīs direktīvas 5. pantā paredzētajiem izņēmumiem vai ierobežojumiem.
- 4) Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā ietvertais jēdziens “citāti” neaptver situāciju, kurā nav iespējams identificēt darbu, kuru skar attiecīgais citāts.
- 5) Direktīvas 2001/29 2. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas veido pilnīgas saskaņošanas pasākumu attiecībā uz tajā paredzēto tiesību materiāltiesisko saturu.

(¹) OV C 347, 16.10.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Spiegel Online GmbH/Volker Beck

(Lieta C-516/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Autortiesības un blakustiesības — Direktīva 2001/29/EK — Informācijas sabiedrība — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana — 5. panta 3. punkts — Izņēmumi un ierobežojumi — Tvērums — 5. panta 3. punkta c) un d) apakšpunkts — Aktuālu notikumu reportāžas — Citāti — Hipersaišu izmantošana — Likumīga publiskošana — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 11. pants — Vārda un informācijas brīvība)

(2019/C 319/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Revīzijas sūdzības iesniedzēja: Spiegel Online GmbH

Atbildētājs revīzijas tiesvedībā: Volker Beck

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 5. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais otrais gadījums un d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neveido tajos paredzēto izņēmumu vai ierobežojumu tvēruma pilnīgas saskaņošanas pasākumus.

- 2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā nostiprinātā informācijas brīvība un preses brīvība nevar attaisnot atkāpi — papildus Direktīvas 2001/29 5. panta 2. un 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem un ierobežojumiem — no autora ekskluzīvajām reproducēšanas un izziņošanas sabiedrībai tiesībām, kas noteiktas attiecīgi minētās direktīvas 2. panta a) punktā un 3. panta 1. punktā.
- 3) Valsts tiesai, veicot samērošanu, kas tai jāveic, ņemot vērā visus konkrētās lietas apstākļus, starp Direktīvas 2001/29 2. panta a) punktā un 3. panta 1. punktā paredzētajām ekskluzīvajām autora tiesībām, no vienas puses, un aizsargāto tiesību objektu izmantotāju tiesībām, kas paredzētas šīs direktīvas 5. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajā otrajā gadījumā un d) apakšpunktā ietvertajās atkāpes normās, no otras puses, ir jābalstās uz tādu šo normu interpretāciju, kura, ievērojot to formulējumu un saglabājot to lietderīgo iedarbību, pilnībā ir saderīga ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartā garantētajām pamattiesībām.
- 4) Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētais otrais gadījums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesību normu, ar kuru minētajā noteikumā paredzētā izņēmuma vai ierobežojuma piemērošana tiek ierobežota, to attiecinot tikai uz gadījumiem, kad saprātīgi nav iespējama iepriekšēja atļaujas pieprasīšana aizsargāto darbu izmantošanai aktuālu notikumu reportāžai.
- 5) Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā minētais “citātu” jēdziens ietver atsauci, izmantojot hipersaiti, uz datni, kas var tikt aplūkota patstāvīgi.
- 6) Direktīvas 2001/29 5. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka darbs ir uzskatāms par tādu, kas jau ir likumīgi publiskots, ja šis darbs, kā tas konkrēti ir atveidots, iepriekš ir ticis darīts pieejams sabiedrībai ar tiesību subjekta atļauju vai atbilstoši piespiedu licencei, vai arī saskaņā ar tiesību aktos paredzētu atļauju.

(¹) OV C 392, 20.11.2017.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Alekszij Torubarov/Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Lieta C-556/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā politika patvēruma un alternatīvās aizsardzības jomā — Kopējās procedūras starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai — Direktīva 2013/32/ES — 46. panta 3. punkts — Pilnīga un ex nunc pārbaude — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību — Pirmās instances tiesas pilnvaru tvērums — Pilnvaru veikt grozījumus neesamība — Administratīvas iestādes vai tiesai līdzīgas iestādes atteikšanās ievērot tiesas nolēmumu)

(2019/C 319/07)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: Alekszij Torubarov

Atbildētājs: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 46. panta 3. punkts, aplūkojot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka pamatlietā aplūkotajos apstākļos, kuros pēc tam, kad pirmās instances tiesa ir pilnīgi un ex nunc pārbaudījusi visus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja iesniegtos atbilstošos faktiskos un tiesiskos apstākļus, tā ir konstatējusi, ka, piemērojot Direktīvā 2011/95 paredzētos kritērijus, šim pieteikuma iesniedzējam šāda aizsardzība pienākas, pamatojoties uz viņa pieteikuma pamatā minētajiem iemesliem, bet administratīvā iestāde vai tiesai līdzīga iestāde vēlāk pieņem pretēju lēmumu, šajā ziņā nepierādīdama, ka būtu radušies jauni apstākļi, kuru dēļ šī pieteikuma iesniedzēja starptautiskās aizsardzības nepieciešama ir jāvērtē no jauna, minētajai tiesai ir jāgroza šāds iepriekšējam spriedumam neatbilstošs lēmums un tas ir jāaizstāj ar savu lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu, vajadzības gadījumā nepiemērojot valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tiesai šādi rīkoties nav atļauts.

(¹) OV C 5, 8.1.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Lieta C-589/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tādu tekstilizstrādājumu imports, kuriem kā izcelsmes vieta kļūdaini ir deklarēta Jamaika — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa — Pieteikums par nodokļa atlaišanu — Regula (EEK) Nr. 2913/92 — Kopienas Muitas kodekss — 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 239. pants — Noraidošs Komisijas lēmums konkrētā gadījumā — Spēkā esamība)

(2019/C 319/08)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Pamatlietas puses

Prasītāja: Prenatal S.A.

Atbildētāja: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Rezolutīvā daļa

Izvērtējot Komisijas Lēmumu COM(2008) 6317, galīgā redakcija, (2008. gada 3. novembris), kurā ir konstatēts, ka konkrētajā lietā (Lieta REM 03/07) ievedumtas nodokļu a posteriori iegrāmatošana ir pamatota un šo nodokļu atlaišana nav pamatota, ņemot vērā Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, redakcijā ar grozījumiem, kas tajā izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (2000. gada 16. novembris), 220. panta 2. punkta b) apakšpunktu un 239. pantu, nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt šā lēmuma spēkā esamību.

(¹) OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Székesfehérvári Törvényszék (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Lieta C-620/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Pārbaudes procedūras — Direktīva 89/665/EEK — Direktīva 92/13/EEK — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā — Efektivitātes un līdzvērtības principi — Pietiekums par lietas jaunu izskatīšanu tādu tiesu nolēmumu gadījumā, kuros nav ievērotas Savienības tiesības — Dalībvalstu atbildība valstu tiesu pieļauta Savienības tiesību pārkāpuma gadījumā — Atlīdzināmo zaudējumu novērtēšana)

(2019/C 319/09)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Székesfehérvári Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Atbildētāja: Fővárosi Törvényszék

Rezolutīvā daļa

- 1) Uz dalībvalsts atbildību par zaudējumiem, kas ir radušies tādas tiesas nolēmuma dēļ, kura izlemj lietu pēdējā instancē un pārkāpj Savienības tiesību noteikumus, attiecas nosacījumi, ko Tiesa ir izklāstījusi it īpaši 2003. gada 30. septembra sprieduma Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513) 51. punktā, tomēr neizslēdzot, ka šis valsts atbildība, pamatojoties uz valsts tiesībām, var iestāties saskaņā ar mazāk stingriem nosacījumiem. Šo atbildību neizslēdz fakts, ka šis nolēmums ir ieguvis res judicata spēku. Šīs atbildības iestāšanās kontekstā valsts tiesai, kurai ir iesniegta prasība atlīdzināt kaitējumu, ņemot vērā visus elementus, kas raksturo pamatlietā aplūkoto situāciju, ir jānovērtē, vai valsts tiesa, kura ir izlēmusi lietu pēdējā instancē, ir pieļāvusi pietiekami būtisku Savienības tiesību pārkāpumu, acīmredzami neievērojot piemērojamās tiesības, tostarp atbilstīgo Tiesas judikatūru. Savukārt Savienības tiesībām pretrunā ir valsts tiesību noteikums, ar kuru šādā gadījumā ir vispārīgi izslēgti tādi izdevumi, kuri lietas dalībniekam ir radušies kaitējumu nodarošā valsts tiesas nolēmuma dēļ.

- 2) Savienības tiesības, it īpaši Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), un Padomes Direktīva 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 2007/66, kā arī līdzvērtības un efektivitātes principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā nav atļauta lietas jauna izskatīšana tāda sprieduma gadījumā, kam ir res judicata spēks un ko ir taisījusi minētās dalībvalsts tiesa, kura ir lēmusi par prasību atcelt līgumslēdzēja iestādes pieņemtu aktu, neaplūkodama jautājumu, kura izvērtēšana ir bijusi paredzēta agrākā Tiesas spriedumā, kas ir pasludināts, atbildot uz tiesvedībā par šo prasību atcelt tiesību aktu iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tomēr, ja piemērojamajos valsts procesuālajos noteikumos ir paredzēta iespēja valsts tiesai pārskatīt nolēmumu, kam ir res judicata spēks, lai situāciju, kura izriet no šī nolēmuma, padarītu saderīgu ar valsts tiesībām, tad, ja minētie nosacījumi ir izpildīti, atbilstoši līdzvērtības un efektivitātes principiem šī iespēja ir jāizmanto, lai atjaunotu šīs situācijas saderību ar Savienības tiesībām, kā tās ir interpretētas agrākā Tiesas spriedumā.

(¹) OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Bayerische Motoren Werke AG/Eiropas Komisija, Freistaat Sachsen

(Lieta C-654/17 P) (¹)

(Apelācija — Valsts atbalsts — Reģionālais ieguldījumu atbalsts — Atbalsts lielam ieguldījumu projektam — Daļēji ar iekšējo tirgu nesaderīgs atbalsts — LESD 107. panta 3. punkts — Atbalsta nepieciešamība — LESD 108. panta 3. punkts — Regula (EK) Nr. 800/2008 — Atbalsts, kas pārsniedz individuālā atbalsta paziņošanas robežvērtību — Paziņošana — Grupālā atbrīvojuma piemērojamība — Pretapelācija — Iestāšanās lietā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā pieļaujamība — Pieņemamība)

(2019/C 319/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Bayerische Motoren Werke AG (Mīnhene, Vācija) (pārstāvji: M. Rosenthal, G. Drauz un M. Schütte, Rechtsanwältin)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Erlbacher, A. Bouchagiar un T. Maxian Rusche), Freistaat Sachsen (pārstāvis: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas un pretapelācijas sūdzības noraidīt.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, kas ir radušies saistībā ar apelācijas sūdzību.

- 3) Freissaat Sachsen sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas sūdzību pati.
- 4) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Bayerische Motoren Werke AG un Freistaat Sachsen tiesāšanās izdevumus saistībā ar pretapelācijas sūdzību.

(¹) OV C 94, 12.3.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Corte suprema di cassazione (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)/Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Lieta C-659/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts atbalsts — Valsts atbalsts nodarbinātībai — Atbrīvojums no sociālā nodrošinājuma maksājumiem, kas saistīti ar mācību un darba līgumiem — Lēmums 2000/128/EK — Atbalsta shēmas, ko nodarbinātības veicināšanai piešķirusi Itālija — Ar iekšējo tirgu daļēji nesaderīgs valsts atbalsts — Lēmuma 2000/128/EK piemērojamība uzņēmumam, kas ekskluzīvi sniedz vietējā sabiedriskā transporta pakalpojumus, kurus tam tiešā veidā uzticējusi pašvaldība — LESD 107. panta 1. punkts — Jēdziens “konkurences izkropļošana” — Jēdziens “ietekme uz tirdzniecību” starp dalībvalstīm)

(2019/C 319/11)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītājs: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Atbildētāja: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Rezolutīvā daļa

Neskarot pārbaudes, kas jāveic iesniedzējtiesai, Komisijas Lēmums 2000/128/EK (1999. gada 11. maijs) par valsts atbalstu, ko Itālija piešķirusi nodarbinātības veicināšanai, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams tādām uzņēmumiem kā pamatlietā, kurš, pamatojoties uz to, ka pašvaldība tam to ir tieši uzticējusi, ekskluzīvā veidā ir sniedzis vietējā sabiedriskā transporta pakalpojumus un kurš ir izmantojis atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem, kuri paredzēti valsts tiesiskajā regulējumā, kas ar šo lēmumu ticis atzīts par daļēji nesaderīgu ar LESD 107. panta 1. punktā noteikto aizliegumu.

(¹) OV C 52, 12.2.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam/Minister van Buitenlandse Zaken

(Lieta C-680/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Kopienas Vīzu kodekss — Regula (EK) Nr. 810/2009 — 5. pants — Dalībvalsts, kuras kompetencē ir izskatīt pieteikumu un pieņemt par to lēmumu — 8. pants — Vienošanās par pārstāvību — 32. panta 3. punkts — Prasība, kas celta par lēmumu par vīzas atteikumu — Dalībvalsts, kas ir kompetenta izskatīt pārsūdzību, ja pastāv vienošanās par pārstāvību — Persona ar tiesībām celt pārsūdzību)

(2019/C 319/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Pamatlietas puses

Prasītāji: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Atbildētājs: Minister van Buitenlandse Zaken

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu, kura grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 610/2013 (2013. gada 26. jūnijs), 32. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā nav atļauts iesaistītajai personai savā vārdā pārsūdzēt lēmumu par vīzas atteikumu.
- 2) Regulas Nr. 810/2009, kura grozīta ar Regulu Nr. 610/2013, 8. panta 4. punkta d) apakšpunkts un 32. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi — ja pastāv divpusēja vienošanās par pārstāvību, kurā paredzēts, ka pārstāvošās dalībvalsts konsulārās iestādes ir pilnvarotas pieņemt lēmumus par vīzas atteikumu, šis dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir pienākums izskatīt pārsūdzību attiecībā uz lēmumu par vīzas atteikumu.
- 3) Regulas Nr. 810/2009, kura grozīta ar Regulu Nr. 610/2013, 8. panta 4. punkta d) apakšpunkta un 32. panta 3. punkta tāda kopsakarā veikta interpretācija, ka lēmuma par vīzas atteikumu pārsūdzība ir ceļama pret pārstāvošo valsti, ir saderīga ar pamattiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

⁽¹⁾ OV C 63, 19.2.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Tribunale di Bari (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Massimo Gambino, Shpetim Hyka

(Lieta C-38/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/29/ES — Noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālie standarti — 16. un 18. pants — Pirmās instances krimināltiesas īstenošana cietušā nopratināšanā — Iztiesāšanas sastāva grozīšana — Cietušā atkārtota nopratināšana pēc lietas dalībnieka lūguma — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. un 48. pants — Tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu un tiesības uz aizstāvību — Tiesuma princips — Piemērojamība — Cietušā tiesības uz aizsardzību kriminālprocesā)

(2019/C 319/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Bari

Lietas dalībnieki kriminālprocesā pamatlietā

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

Piedaloties: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesto Lappostato, Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI, 16. un 18. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā nav tāds valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram gadījumos, kad noziedzīgā nodarījumā cietušo pirmo reizi ir nopratinājis iztiesāšanas sastāvs pirmajā instancē un kad šis sastāvs vēlāk tiek mainīts, jaunizveidotajam tiesas sastāvam faktiski ir minētā cietuši persona atkārtoti jānopratina, ja kāda no tiesvedības pusēm iebilst, ka šis sastāvs balstās uz minētās cietušās personas pirmās nopratināšanas protokolu.

⁽¹⁾ OV C 142, 23.4.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Red Bull GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

(Lieta C-124/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Absolūts atteikuma pamats — Spēkā neesamības atzīšanas process — Divu krāsu pašu par sevi kombinācija — Nepieciešamība pēc sistemātiska izkārtojuma, kurā attiecīgās krāsas ir sakārtotas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā)

(2019/C 319/14)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Red Bull GmbH (pārstāvji: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis: A. Folliard-Monguiral un D. Botis), *Marques* (pārstāvji: R. Mallinson, *solicitor*, T. Müller, *Rechtsanwalt*), *Optimum Mark sp. z o.o.* (pārstāvji: R. Skubisz, J. Dudzik un M. Mazurek, *adwokaci*, un E. Jaroszyńska-Kozłowska, *advokāte*)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Red Bull GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 200, 11.6.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-209/18) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīvas 2006/123/EK un LESD 49. un 56. panta pārkāpums — Ierobežojumi un prasības attiecībā uz inženieru, patentu pilnvaroto un veterinārārstu sabiedrību juridisko adresi, juridisko formu, dalību to kapitālā un daudznozaru darbībām)

(2019/C 319/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Braun un H. Tserepa-Lacombé)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis: G. Hesse)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: sākotnēji T. Henze un D. Klebs, vēlāk D. Klebs)

Rezolutīvā daļa

- 1) Saglabājot prasības attiecībā uz civilinženieru un patentu pilnvaroto sabiedrību juridiskās adreses atrašanās vietu, prasības attiecībā uz dalību civilinženieru, patentu pilnvaroto un veterinārārstu sabiedrību kapitālā un to juridisko formu, kā arī ierobežojumus attiecībā uz civilinženieru un patentu pilnvaroto sabiedrību daudznozaru darbībām, Austrijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus, kas tai paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 14. panta 1. punktā, 15. panta 1. punktā, 2. punkta b) un c) apakšpunktā un 3. punktā un 25. pantā.
- 2) Austrijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 190, 4.6.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Tribunalul Bacău (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu/SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Lieta C-354/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 261/2004 — Aviopārvadājumi — Iekāpšanas atteikums — Jēdzieni “kompensācija” un “turpmāka kompensācija” — Atlīdzināmo zaudējumu veids — Mantisks vai morāls kaitējums — Atskaitījums — Turpmāka kompensācija — Atbalsts — Pasažieriem sniegtā informācija)

(2019/C 319/16)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Bacău

Pamatlietas puses

Prasītāji: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Atbildētāja: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Rezolutīvā daļa

- 1) Pirmkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka summa, kas paredzēta minētajā noteikumā, nav paredzēta, lai kompensētu tādu kaitējumu kā algas zaudējums, otrkārt, ka par šādu kaitējumu var saņemt turpmāku kompensāciju, kas paredzēta Regulas Nr. 261/2004 12. panta 1. punktā, un, treškārt, ka iesniedzējtiesai, balstoties uz attiecīgo juridisko pamatu, ir jānosaka un jānovērtē dažādie faktori, kas veido šādu kaitējumu, un kompensācijas apmērs par šo kaitējumu.
- 2) Regula Nr. 261/2004, it īpaši tās 12. panta 1. punkta otrais teikums, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj kompetentajai valsts tiesai atskaitīt saskaņā ar šo regulu piešķirto kompensāciju no turpmākās kompensācijas, bet neuzliek pienākumu to darīt, jo minētajā regulā nav noteikti kompetentajai valsts tiesai nosacījumi, uz kuru pamata šāda atskaitīšana tai būtu jāveic.
- 3) Regulas Nr. 261/2004 4. panta 3. punkts, to lasot kopā ar šīs regulas 8. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir noteikts apkalpojošā gaisa pārvadātāja pienākums sniegt attiecīgajiem pasažieriem pilnīgu informāciju par visām iespējām, kas paredzētas otrajā no šīm normām, un attiecīgajiem pasažieriem nav nekāda pienākuma sniegt aktīvu ieguldījumu konkrētās informācijas meklēšanā.
- 4) Regulas Nr. 261/2004 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas nolūkā pierādīšanas pienākums par to, ka maršruta maiņa ir veikta pēc iespējas īsākā laikā, ir apkalpojošajam gaisa pārvadātājam.

⁽¹⁾ OV C 294, 20.8.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Eiropas Zāļu aģentūra/Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd, Eiropas Komisija

(Lieta C-359/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Regula (EK) Nr. 141/2000 — Zāles reti sastopamu slimību ārstēšanai — 5. pants — Pieteikums par “zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai” statusa piešķiršanu zālēm — Atzīšana par atbilstošu — Agrākas tirdzniecības atļaujas (TA) esamība attiecībā uz tām pašām zālēm)

(2019/C 319/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Zāļu aģentūra (pārstāvji: sākotnēji S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński un A. Spina, vēlāk — S. Marino, S. Drosos un T. Jabłoński)

Pārējās lietas dalībnieces: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (pārstāvji: G. Castle, solicitor, D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, S. Cowlshaw, solicitor), Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Petersen un A. Sipos)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Eiropas Zāļu aģentūra (EMA) sedz savus, kā arī atlīdzina Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd. tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 294, 20.8.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Finanzamt A/B

(Lieta C-388/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Direktīva 2006/112/EK — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — 288. panta pirmās daļas 1. punkts un 315. pants — Īpašs režīms mazajiem uzņēmumiem — Īpašs režīms tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji — Tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, uz kuriem attiecas peļņas daļas režīms — Gada apgrozījums, no kura ir atkarīga īpašā režīma mazajiem uzņēmumiem piemērojamība — Peļņas daļa vai iekasētās summas)

(2019/C 319/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Finanzamt A

Atbildētājs apelācijas instancē: B

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 288. panta pirmās daļas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums vai valsts administratīvā prakse, saskaņā ar kuru apgrozījumu — kurš ir izmantots īpašā režīma mazajiem uzņēmumiem piemērojamības noteikšanai attiecībā uz nodokļu maksātāju, uz kuru attiecas tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji, paredzētais īpašais peļņas daļas režīms, — aprēķina atbilstoši šīs direktīvas 315. pantam, ņemot vērā vienīgi peļņas daļu. Šo apgrozījumu nosaka, balstoties uz visām summām, ko šis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ir iekasējis vai vēl iekasēs, bez pievienotās vērtības nodokļa neatkarīgi no kārtības, saskaņā ar kuru šīs summas faktiski tiks apliktas ar nodokli.

(¹) OV C 328, 17.9.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd/Eiropas Komisija, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Lieta C-436/18 P) (¹)

(Apelācija — Dempings — Galīgā antidempinga maksājuma noteikšana attiecībā uz konkrētiem Ķīnas izcelsmes ražojumiem — Īstenošanas regula (ES) 2015/1429 — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Normālā vērtība — Noteikšana, pamatojoties uz cenu trešajā valstī ar tirgus ekonomiku — Attiecīgas trešās valsts izvēle — Trešās valstis ar tirgus ekonomiku, kurās notiek tāda pati izmeklēšana — Pielāgojumi)

(2019/C 319/19)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (pārstāvji: E. Vermulst un J. Cornelis, advocation)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F. Brakeland un A. Demeneix), Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (pārstāvji: J. Killick, barrister, un G. Forwood un C. Van Haute, avocates)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 341, 24.9.2018

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums (Győri Ítéltábla (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft./DAF TRUCKS N.V.

(Lieta C-451/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — Īpašā jurisdikcija — 7. panta 2. punkts — Lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu — Vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu — Kaitējuma rašanās vieta — Prasība atlīdzināt kaitējumu, ko ir radījusi aizliegta vienošanās, kura ir atzīta par pretēju LESD 101. pantam un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu 53. pantam)

(2019/C 319/20)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Győri Ítéltábla

Pamatlietas puses

Prasītāja: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Atbildētāja: DAF TRUCKS N.V.

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 7. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, izskatot prasību par tādu zaudējumu atlīdzību, ko ir izraisījis LESD 101. panta pārkāpums, kuru it īpaši veido koluzīvi nolīgumi par cenu noteikšanu un kravas automašīnu bruto cenas paaugstināšanu, "vieta, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu" tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā nozīmē vietu, kurā atrodas tirgus, ko ir skāris šis pārkāpums, proti, vietu, kur tirgus cena ir tikusi izkropļota un par kuru cietušais apgalvo, ka tajā tam ir radies šis kaitējums, pat tad, ja prasība ir vērstā pret vienu attiecīgās aizliegtās vienošanās dalībnieku, ar kuru šis cietušais nav izveidojis līgumiskas attiecības.

⁽¹⁾ OV C 319, 10.9.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 29. jūlija spriedums — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-481/18) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2012/39/ES — Tehniskās prasības cilvēka ausu un šūnu testēšanai — Nepaziņošana vai netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2019/C 319/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Szmytkowska un C. Sjödin)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, pārstāve, kurai palīdz C. Colelli, avvocato dello Stato)

Rezolutīvā daļa

- 1) Noteiktajā termiņā nepieņemdamā normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai ievērotu Komisijas Direktīvu 2012/39/ES (2012. gada 26. novembris), ar ko groza Direktīvu 2006/17/EK par noteiktām tehniskajām prasībām cilvēka ausu un šūnu testēšanai, un nepaziņodama Eiropas Komisijai to tiesību normu tekstu, kas pieņemtas, lai nodrošinātu Direktīvas 2012/39 transponēšanu, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti šīs direktīvas 2. panta 1. punktā.
- 2) Itālijas Republika atļdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 328, 17.9.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 15. jūlija rīkojums (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-438/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējsabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai — Direktīva 90/434/EEK — 4. un 11. pants — Direktīva 2009/133/EK — 4. un 15. pants — Tā sauktā “apgrieztā” apvienošanās — Nodokļu režīms, kura rezultātā tā sauktās “apgrieztās” apvienošanās gadījumā izdevumi, kas radušies mātesuzņēmumam saistībā ar aizdevumu, ko tas saņēmis, lai iegādātos iegūstošās sabiedrības kā meitasuzņēmuma akcijas, un kuri šim mātesuzņēmumam ir atskaitāmi, tiek uzskatīti par neatskaitāmiem šim meitasuzņēmumam)

(2019/C 319/22)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 90/434/EEK (1990. gada 23. jūlijs) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējsabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu, redakcijā ar grozījumiem, kas tajā izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/98/EK (2006. gada 20. novembris), ir jāinterpretē tādējādi ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kura rezultātā sabiedrību apvienošanās gadījumā iegūstošajai sabiedrībai par nodokļu ziņā atskaitāmiem netiek uzskatīti izdevumi, kuri pirms šīs apvienošanās bija atskaitāmi iegūtajai sabiedrībai, un kuri būtu joprojām šādi atskaitāmi, ja šī apvienošanās nebūtu notikusi.

(¹) OV C 319, 10.9.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 10. jūlija rīkojums (Tribunalul Ilfov (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — EP/FO

(Lieta C-530/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 — 15. pants — Lietas nodošana citas dalībvalsts tiesai, kas atrodas labākā vietā, lai izspriestu lietu — Izņēmums no vispārējā noteikuma par bērna pastāvīgās dzīvesvietas tiesas jurisdikciju — Īpaša saikne ar citu dalībvalsti — Elementi, kas ļauj noteikt tiesu, kura atrodas labākā vietā — Dažādu tiesību normu pastāvēšana — Bērna interešu prioritāte)

(2019/C 319/23)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Ilfov

Pamatlietas puses

Prasītāja: EP

Atbildētājs: FO

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir noteikts izņēmums no Regulas Nr. 2201/2003 8. panta 1. punktā paredzētā vispārējās jurisdikcijas noteikuma, saskaņā ar kuru dalībvalstu tiesu jurisdikciju nosaka atkarībā no bērna pastāvīgās dzīvesvietas brīdī, kad tajās ir celtas prasības.
- 2) Regulas Nr. 2201/2003 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja ir izpildīts viens vai vairāki no tajā izsmēloši minētajiem pieciem alternatīvajiem kritērijiem, lai novērtētu īpašas saiknes pastāvēšanu starp bērnu un dalībvalsti, kas nav viņa pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tiesa, kurai ir jurisdikcija saskaņā ar šīs regulas 8. pantu, var nodot lietu tiesai, kas tās ieskatā atrodas labākā vietā, lai izspriestu tās izskatīšanā esošo lietu, taču tai nav pienākuma to darīt. Ja tiesa, kurai ir jurisdikcija, nonāk pie secinājuma, ka saikne, kas vieno attiecīgo bērnu ar viņa pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsti, ir ciešāka nekā tā, kura viņu vieno ar citu dalībvalsti, ar šo secinājumu pietiek, lai noraidītu šīs regulas 15. panta piemērošanu.
- 3) Regulas Nr. 2201/2003 15. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atšķirības starp dalībvalsts, kuras tiesai ir jurisdikcija izspriest lietu pēc būtības, un citas dalībvalsts, ar ko attiecīgajam bērnam ir īpaša saikne, tiesību normām, it īpaši procesuālajām normām, piemēram, par lietu izskatīšanu slēgtās tiesas sēdēs un specializētās tiesās, no bērna prioritāro interešu viedokļa vispārīgi un abstrakti nevar būt atbilstošs kritērijs, lai novērtētu, vai šīs citas dalībvalsts tiesas atrodas labākā vietā, lai izspriestu šo lietu. Tiesa, kurai ir jurisdikcija, šīs atšķirības var ņemt vērā tikai tad, ja tās, salīdzinot ar iespēju, ka tā pati turpinātu izskatīt minēto lietu, spēj sniegt reālu un konkrētu pievienoto vērtību nolēmuma pieņemšanai attiecībā uz šo bērnu.

⁽¹⁾ OV C 399, 5.11.2018.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. februārī iesniedza Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Spānija) — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid un Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT/Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Lieta C-103/19)

(2019/C 319/24)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 24 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītājas: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid un

Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T.

Atbildētāja: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 1999/70/EK ⁽¹⁾ pielikumā esošajam Pamatnolīgumam, konkrētāk, tā 5. klauzulai, tā [vispārīgo apsvērumu] 6. un 8. punktam un parametriem, kas noteikti Tiesas (desmitā palāta) spriedumā, 2016. gada 14. septembris, lietā C-16/15 (EU:C:2016:679), atbilst tiesību akts, kas ir prasības priekšmets, proti, *Consejero de Sanidad* 2017. gada 8. maija rīkojums 406/2017, kurā ir paredzēts, ka secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu līgumus sabiedrības veselības nozarē atjaunošanas pamatā ir valsts tiesību akti, kuros līgumu atjaunošana ir atļauta, lai segtu un garantētu pagaidu, īstermiņa vai ārkārtas pakalpojumus, ja patiesībā ar tiem tika aptvertas pastāvīgas un ilglaicīgas vajadzības, paturot prātā, ka ar šo rīkojumu tika paredzēta 9 126 vietu pārveidošana, gadījuma rakstura darba izpildei nodarbināto līdzstrādnieku līgumus pārveidojot par pagaidu aizstājoša personāla līgumiem, un galu galā šīs vietas iekļaujot Valsts nodarbinātības piedāvājumā, un līdz ar to izbeidzot pagaidu darbinieka statusu?
- 2) Vai ir pareiza tiesas interpretācija, proti, ka piemērošanas veids, kas aprakstīts Pamatnolīguma 9. panta 3. punktā un noteikts ar *Consejero de Sanidad* 2017. gada 8. maija rīkojumu 406/2017, ir pretrunā 5. klauzulai, tās [vispārīgo apsvērumu] 6. un 8. punkta mērķiem, parametriem, kas noteikti Tiesas (desmitā palāta) spriedumā, 2016. gada 14. septembris, lietā C-16/15 (EU:C:2016:679), jo, ļaunprātīgi izmantojot pagaidu darba līgumu noslēgšanu, lai segtu pastāvīgās vajadzības, un atzīstot strukturālas nepilnības, tiek pieļauta situācija, ka šī ļaunprātīgā izmantošana nekad netiek sodīta, neīstenojot Direktīvas mērķus un padarot mūžīgu pagaidu štatu darbinieku nelabvēlīgu situāciju?
- 3) Vai ir pareiza tāda šīs tiesas veiktā 5. klauzulas, tās [vispārīgo apsvērumu] 6. un 8. punkta un to parametru interpretācija, kas noteikti Tiesas (desmitā palāta) spriedumā, 2016. gada 14. septembris, lietā C-16/15 (EU:C:2016:679), kas tiek izmantota šajā rīkojumā un atbilstoši kurai tiek uzskatīts, ka *Consejero de Sanidad* 2017. gada 8. maija rīkojums 406/2017 neatbilst Direktīvas 1999/70 2. panta pirmajai daļai, jo Spānijas valsts nenodrošina Direktīvā paredzētos rezultātus tādēļ, ka, pieļaujot pagaidu

darbinieka līguma noslēgšanas ļaunprātīgu izmantošanu, tā nepiedāvā efektīvas un līdzvērtīgas darbinieku aizsardzības garantijas, lai atbilstīgi sodītu par minēto ļaunprātīgo izmantošanu un novērstu Savienības tiesību pārkāpuma sekas, tā pieļauj, ka veselības aprūpes jomā Kopienas direktīva netiek piemērota?

- 4) Tā kā valsts tiesiskais regulējums pilnībā aizliedz publiskajā sektorā pārveidot par nenoteikta laika darba līgumu secīgus pagaidu darba līgumus vai padarīt nemainīgu darbinieka, ļaunprātīgas izmantošanas upura, stāvokli, ja šajā valsts tiesiskajā regulējumā nav citu efektīvu līdzekļu, kā izvairīties un, vajadzības gadījumā, sodīt secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, vai ir pareizs šis tiesas uzskats, ka *Consejero de Sanidad* 2017. gada 8. maija rīkojumu 406/2017 (novēloti piemērojot Pamatnolikuma 9. panta 3. punktu) un vēlāko brīvas konkurences selektīvo procesu nevar uzskatīt par efektīviem līdzekļiem, lai izvairītos un, attiecīgajā gadījumā, sodītu secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu, jo, kā to saprot un atkārtoti uzsver tiesa, tādējādi netiek piemērota Kopienas Direktīva un netiek sasniegti tās mērķi?
- 5) Tā kā *Consejero de Sanidad* 2017. gada 8. maija rīkojuma 406/2017 piemērošanas jomā ietilpst tikai gadījuma rakstura darbu izpildei nodarbinātie līdzstrādnieki un saistībā ar pārējiem pagaidu darbiniekiem, kuri pārmērīgi ilgi ir bijuši nodarbināti, administrācija valsts tiesību normās noteiktajos termiņos neveic to cēloņu izpēti, kas attiecīgajā gadījumā liek izvērtēt, vai štatu sarakstā nebūtu jārada štata vienība, un tādējādi darbinieku nelabvēlīgā situācija patiesībā kļūst pastāvīga, atstājot šo ļaunprātīgo izmantošanu nesodītu, attiecībā uz darbiniekiem nepiemērojot nekādu līdzekli, kas efektīvi vai līdzvērtīgi garantētu to aizsardzību, ar mērķi pienācīgi sodīt par minēto ļaunprātīgo izmantošanu un likvidēt Savienības tiesību pārkāpuma sekas. Vai līdz ar to ir jāsaprot, ka nav izpildītas prasības, ko iekļautas Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 14. septembra spriedumā lietā C-16/15 (EU:C:2016:679), radot iepriekš aprakstīto situāciju un tādējādi nonākot pretrunā Kopienas tiesiskajam regulējumam?

(¹) Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polija) iesniedza 2019. gada 21. februārī lietā V.C. Sp. z o.o./P.K.

(Lieta C-150/19)

(2019/C 319/25)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Pamatlietas puses

Prasītāja: V.C. Sp. z o.o.

Atbildētājs: P.K.

Eiropas Savienības Tiesa ar 2019. gada 4. jūnija rīkojumu izslēdza lietu C-150/19 no Tiesas reģistra.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. maijā Eiropas Centrālā banka iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2019. gada 13. marta spriedumu lietā T-730/16: Espirito Santo Financial Group/ECB

(Lieta C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: F. Malfrière, M. Ioannidis, pārstāvji, H.-G. Kamman, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Insolvent Estate of Espirito Santo Financial Group SA

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2019. gada 13. marta sprieduma *Insolvent Estate of Espirito Santo Financial Group SA*/Eiropas Centrālā banka (T-730/16) rezolūīvās daļas 1) punktu;
- noraidīt prasību arī attiecībā uz ECB atteikumu atklāt kredīta summu, kas norādīta ECB Padomes 2014. gada 28. jūlija lēmuma protokola izvilkmumos;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē un otrai lietas dalībniecei šajā instancē atlīdzināt divas trešdaļas (2/3) tiesāšanās izdevumu un ECB vienu trešdaļu (1/3) tiesāšanās izdevumu.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais un vienīgais apelācijas sūdzības pamats: Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu (turpmāk tekstā — "Statūti") 10.4. panta un Lēmuma 2004/258 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma pārkāpums.

ECB uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi un piemērojuši Statūtu 10.4. pantu un Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, pārsūdzētajā spriedumā un konkrēti tā 39., 53.–63., kā arī 111. un 138. punktā atzīdama, ka Padomes rīcības brīvība saistībā ar tās protokolu satura atklāšanu ir jāizmanto, ņemot vērā Lēmumā 2004/258 ietvertos nosacījumus un robežas (60. punkts), kas konkrētajā lietā nozīmē, ka ECB ir pienākums sniegt pamatojumu, izskaidrojot, kādā veidā Padomes sēžu protokolos saistībā ar Padomes lēmumiem ietvertā informācija konkrēti un faktiski apdraud sabiedrības intereses attiecībā uz ECB lēmumpieņemšanas struktūru procedūru konfidencialitāti (61. punkts).

Statūtu 10.4. pantā ir ietverts vispārējais princips, ka Padomes procedūrās ietilpstošā informācija ir konfidenciala nolūkā aizsargāt ECB neatkarību un efektivitāti. Šis primāro tiesību noteikums, no kā atbilstoši sekundārajām tiesībām nevar atkāpties, ir piemērojams arī tām protokolu daļām, kuras attiecas uz Padomes lēmumiem. Tas ir atkārtots Lēmuma 2004/258 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā, kurš tādēļ vienmēr ir jāinterpretē kopā ar Statūtu 10.4. pantu. No Padomes procedūru, tostarp tās lēmumu, konfidencialitātes vispārējā principa, kā noteikts Statūtu 10.4. pantā, izriet, ka, lai ECB sanāksmju iznākums tiktu darīts zināms atklātībai, tai savi lēmumi nav jāpakļauj tiem pašiem Lēmumā 2004/258 ietvertajiem satura un procesuālajiem standartiem. Konkrētāk, tai nav jāpamato savas lēmums, paskaidrojot, kādēļ šādu Padomes protokolu atklāšana konkrēti un faktiski apdraudētu sabiedrības intereses attiecībā uz Padomes procedūru konfidencialitāti.

⁽¹⁾ Eiropas Centrālās bankas Lēmums 2004/258/EK (2004. gada 4. marts) par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (OV 2004, L 80, 42. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 2. jūlijā iesniedza Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd un IRISL Europe GmbH par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 8. maija spriedumu lietā T-434/15 Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome

(Lieta C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd un IRISL Europe GmbH* (pārstāvji: *M. Taher, Solicitor, R. Blakeley, Barrister*)

Otrsa lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt attiecīgo Vispārējās tiesas spriedumu;
- atzīt, ka Padome ir pieļāvusi pietiekami būtisku tiesību normas, ar kuru privātpersonām piešķirtas tiesības, pārkāpumu, identificējot apelācijas sūdzības iesniedzējus;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai noteiktu iespējamo pieteikumā ietverto izmeklēšanas pasākumu piemērošanu, un tad (pakārtoti) noteikt cēloņsakarību un kvantitāti; un
- piespriest Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējiem līdz šim radušos tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi piecas kļūdas tiesību piemērošanā, kuru dēļ minētais spriedums būtu jāatceļ:

1. kļūda, piemērojot secinājumu, ka Padomei nebija rīcības brīvības;
2. kļūda, piemērojot *IRISL [Islamic Republic of Iran Shipping Lines]* atceļošā sprieduma (2013) motīvus pietiekami būtiska pārkāpuma pārbaudei;
3. juridiskā pamata neesamība "pierādījumu neesamības"/"pierādījumu nepietiekamības" nošķiršanai, kas katrā ziņā neesot bijusi piemērojama;
4. kļūda tiesību piemērošanā, apgalvojot, ka par pamatu tiek izmantoti pierādījumi, kas nav tikuši izmantoti Tiesā; un
5. kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot *HTTS [Hanseatic Trade Trust & Shipping]* kā *estoppel* vai *res judicata* gadījumu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 4. jūlijā iesniedza Areios Pagos (Griekija) —
AB/Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

(Lieta C-511/19)

(2019/C 319/28)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Areios Pagos

Pamatlietas puses

Prasītājs: AB

Atbildētājs: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Prejudiciālie jautājumi

- A) Vai netiešu diskrimināciju vecuma dēļ Direktīvas 2000/78 (¹) 2. panta 1. punkta, 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta un 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē veido tas, ka dalībvalsts pieņem tiesisko regulējumu, ko piemēro valsts, vietējās pārvaldes iestādes un publisko tiesību juridiskas personas, un vispārīgi visi paplašinātā publiskā sektora subjekti (privāto tiesību struktūras) kā darba devēji, kā tiesību normu, kas paredzēta Likuma Nr. 4024/2011 34. panta 1. punkta c) apakšpunktā, 34. panta 3. punkta pirmajā daļā un 34. panta 4. punktā un pamatojoties uz kuru uz darbaņēmējiem, kuriem ar minētajiem tiesību subjektiem ir noslēgts privāto tiesību darba līgums, tiek attiecināts darbaspēka rezerves režīms ne ilgāk kā divdesmit četrus (24) mēnešus ar vienīgo materiālo kritēriju, ka tuvojas nosacījumu iestāšanās vecuma pensijas saņemšanai, kas atbilst trīsdesmit pieciem (35) iemaksu gadiem, laikposmā no 2012. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim, ņemot vērā arī to, ka saskaņā ar faktu norises laikā spēkā esošo atbilstošo tiesisko regulējumu apdrošināšanas jomā papildus citiem gadījumiem, kuriem šajā lietā nav nozīmes, lai tiktu iegūtas tiesības uz vecuma pensiju saskaņā ar algota darba attiecībām, bija prasīta (vismaz) 10 500 darbadienu (35 gadu) apdrošināšana IKA vai kādā citā algotu darbaņēmēju apdrošināšanas iestādē un (vismaz) 58 gadu vecums darbaņēmējam, protams, neizslēdzot, katrā konkrētā gadījumā, ka apdrošināšanas periods (35 gadi) var iestāties atšķirīgā vecumā?
- B) Ja atbilde uz A) punktā minēto jautājumu ir apstiprinoša, vai darbaspēka rezerves režīma pieņemšanu saskaņā ar direktīvas 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu var objektīvi un saprātīgi attaisnot tūlītēja nepieciešamība garantēt organizatoriskus, operatīvus un budžeta rezultātus un it īpaši steidzama nepieciešamība samazināt valsts izdevumus, lai līdz 2011. gada beigām sasniegtu konkrētus kvantitatīvus mērķus, kuri ir minēti likuma paskaidrojošajā ziņojumā, kā noteikts vidēja termiņa fiskālajā programmā, lai izpildītu saistības, kuras valsts uzņēmusies attiecībā pret saviem partneriem—kreditoriem, lai risinātu akūtu un ietilgušu ekonomisko un finanšu krīzi, kas skārusi valsti, un vienlaikus optimizētu un ierobežotu publiskā sektora izplešanos?
- C) Ja atbilde uz B) punktā minēto jautājumu ir apstiprinoša,
- 1) vai tāda pasākuma veikšana, kāds minēts Likuma Nr. 4024/2011 34. panta 1. punkta c) apakšpunktā, kas paredz ievērojami samazināt atalgojumu darbaņēmējiem, uz kuriem attiecināts darbaspēka rezerves režīms, proti, samazinot to par 60 % no pamatalgas, kas tika saņemta minētā darbaspēka rezerves režīma attiecināšanas brīdī, bez pienākuma turklāt minētajiem darbaņēmējiem strādāt attiecīgajai valsts iestādei, un kā rezultātā (*de facto*) tiek zaudēts iespējams algas palielinājums un karjeras kāpums par laikposmu no darbaspēka rezerves režīma attiecināšanas uz darbaņēmēju līdz darbaņēmēja atļaišanai pensionēšanās dēļ, ar tiesībām saņemt vecuma pensiju, ir atbilstoša un nepieciešama minētā mērķa sasniegšanai, saskaņā ar direktīvas 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu, situācijā, kurā kumulatīvi:
 - a) minētie darbaņēmēji saglabā iespēju atrast citu darbu (privātajā sektorā) vai var darboties brīvajā profesijā vai strādāt arudu laikposmā, kamēr uz viņiem ir attiecināts darbaspēka rezerves režīms, nezaudējot tiesības saņemt iepriekš minēto summu no pamatalgas, izņemot gadījumus, kad no jaunā darba vai nodarbošanās gūtie ieņēmumi vai peļņa pārsniedz atalgojumu, kas tika saņemts pirms darbaspēka rezerves režīma sākuma, un tāda gadījumā minētā summa no pamatalgas tiks samazināta par pārpalikumu — 34. panta 1. punkta f) apakšpunkts;

- b) valsts iestāde — darba devējs, un tās likvidēšanas gadījumā O.A.E.D. (valsts nodarbinātības dienests) uzņemas saistības attiecīgajai apdrošināšanas iestādei līdz darba ņēmēja pensionēšanās brīdim iemaksāt sociālās iemaksas — gan darba devēja, gan darba ņēmēja daļu, kas attiecas uz pamatpensiju, papildpensiju, sociālo un medicīnisko palīdzību, pamatojoties uz atalgojumu, ko šis darba ņēmējs saņēmis, pirms uz viņu tika attiecināts darbaspēka rezerves režīms — 34. panta 1. punkta d) apakšpunkts;
- c) ir paredzētas atkāpes no darbaspēka rezerves režīma neaizsargātākajām sociālajām grupām, kurām nepieciešama aizsardzība (personas, uz kuru attiecināts darbaspēka rezerves režīms, laulātais, darba ņēmēja laulātais vai bērns ar vismaz 67 % invaliditātes pakāpi, kas dzīvo kopā ar darba ņēmēju un ir viņa apgādājams, darba ņēmējs ar vismaz 67 % invaliditātes pakāpi, daudz bērnu ģimenes, vientuļie vecāki, kuri dzīvo kopā un ir darba ņēmēja apgādājami) — 34. panta 1. punkta b) apakšpunkts;
- d) tiek prioritāri piedāvāta iespēja pārvietot minētos darba ņēmējus uz citām vakantām darbavietām valsts iestādēs, pamatojoties uz objektīviem un uz nopelniem balstītiem kritērijiem, iekļaujot šos darba ņēmējus ASEP (Augstākā personāla atlases padome) piemērotības sarakstos — 34. panta 1. punkta a) apakšpunkts — iespēja, ko tomēr ierobežo apstākļi, ka vairākas valsts iestādes ir ievērojami samazinājušas darba ņēmēju darbā pieņemšanu, jo ir jāsamazina izdevumi;
- e) tiek nodrošināta tādu pasākumu veikšana, lai tiktu atmaksāti aizņēmumi, ko darba ņēmēji, uz kuriem attiecināts darbaspēka rezerves režīms, ir saņēmuši no *Tameio Parakatathikon kai Daneion* (Noguldījumu un konsignāciju kredītiestāde), un lai noslēgtu vienošanos starp Grieķijas valsti un *Enosi Ellinikon Trapezon* (Grieķijas Banku asociācija), lai atvieglotu to aizņēmumu atmaksu, ko minētie darba ņēmēji saņēmuši no citām bankām, proporcionāli viņu kopējiem ģimenes ienākumiem un viņu mantiskajam stāvoklim — 34. panta 10. un 11. punkts;
- f) kāds nesen pieņemts likums (1. panta 15. punkts Likumā Nr. 4038/2012 — *GU*, A' sērija, Nr. 14) ar absolūtu prioritāti paredz pieņemt noteikumus par pensijām un par procedūru, kādā veikt izmaksas b) un c) apakšpunktā minētajiem darba ņēmējiem, un, katrā ziņā, ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc darba ņēmēja atlaišanas un pēc attiecīgo dokumentu, kas nepieciešami pensijas atzīšanai, iesniegšanas;
- g) iepriekš minētais karjeras kāpuma vai algas palielinājuma zudums par laikposmu, kurā uz darba ņēmējiem, ar kuriem noslēgts privāto tiesību darba līgums, tiek attiecināts darbaspēka rezerves režīms, un līdz šo darba ņēmēju pensionēšanās brīdim ar tiesībām saņemt vecuma pensiju, lielākajā daļā gadījumu, tostarp šajā lietā, nenotiks, jo darba ņēmējs savas ilgās nodarbinātības valsts iestādē dēļ būs sasniedzis darba algas skalas un/vai karjeras kāpuma virsotni, kas paredzēta spēkā esošajā tiesiskajā regulējumā viņa virzībai uz priekšu?
- 2) Vai tāda pasākuma veikšana, kāds minēts Likuma Nr. 4024/2011 34. panta 1. punkta e) apakšpunktā, kā rezultātā pilnīgi (vai analogi) Likuma Nr. 3198/1955 8. panta b) punkta izpratnē tiek zaudēts pabalsts atlaišanas gadījumā vai gadījumā, ja darba ņēmējs beidz strādāt, jo ir izpildīti nosacījumi vecuma pensijas saņemšanai, 40 % apmērā no atlaišanas pabalsta, kas paredzēts darba ņēmējiem ar papildu apdrošināšanu (kas tādu valsts iestāžu gadījumā, kuras pilda sabiedrībai derīgus darbus vai ko subsidē valsts, kāda ir atbildētāja, kas ir privāto tiesību juridiska persona, nevar pārsniegt maksimālo summu 15 000,00 EUR), kompensējot to ar samazinātām algām, kas saņemtas darbaspēka rezerves režīma spēkā esamības laikā, ir atbilstoša un nepieciešama minētā mērķa sasniegšanai, saskaņā ar direktīvas 2. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ņemot vērā, ka minētie darba ņēmēji katrā ziņā būtu saņēmuši šādu samazināto pabalstu atbilstoši iepriekš minētajam spēkā esošajam darba jomas tiesiskajam regulējumam gan aiziešanas no darba gadījumā, gan gadījumā, jo viņus no darba atlaiž iestāde, kurā viņi strādājuši?

(¹) Padomes Direktīva 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 2. augustā Deutsche Lufthansa AG iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 17. maija rīkojumu lietā T-764/15 Deutsche Lufthansa AG/Eiropas Komisija

(Lieta C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Deutsche Lufthansa AG (pārstāvis: A. Martin-Ehlers, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Reinzemes-Pfalcas federālā zeme

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2019. gada 17. maija rīkojumu lietā T-764/15;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzīto prasījumu un atcelt tā pamatā esošo Komisijas 2014. gada 1. oktobra Lēmumu SA.32833⁽¹⁾;
- pakārtoti — nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma pieņemšanai un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

- Prasītājam jau atbilstoši *Montessori* spriedumam⁽²⁾ esot interese celt prasību. Tas tādēļ, ka 45 miljonu EUR aizdevuma piešķiršana *Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH* no naudas kopfonda esot atbalsta shēma. Turklāt esot pamatoti apgalvojams, ka šī aizdevuma līdzekļi ir nonākuši pie *Ryanair*.
- Ja būtu jāpiemēro tā saucamā *Mory* judikatūra⁽³⁾, tad pakārtoti būtu bijis jāpiemēro pirmais gadījums. Komisija esot ignorējusi būtiskus faktus un papildu priekšrocības. Prasītājas procesuālo tiesību pārkāpuma dēļ nevarot uzskatīt, ka Komisija būtu veikusi noteikumiem atbilstošu pārbaudes procedūru. Arī šajā gadījumā prasītāja esot bijusi individuāli skarta un tai tādējādi esot bijusi interese celt prasību.
- Pakārtoti, prasība par pieņemamu būtu jāatzīst arī tad, ja tiktu piemērots tā saucamās *Mory* judikatūras otrais gadījums, atbilstoši kuram prasītājai būtu jāpierāda atbalsta būtiska ietekme uz tās stāvokli tirgū. Šādā gadījumā pierādīšanas pienākums ir apvērsts, jeb katrā ziņā atvieglots prasītājas labā, jo Komisija apzināti esot slēpusi tai zināmos lēmuma pieņemšanai nozīmīgos faktus. Tikai pakārtoti esot jākonstatē, ka prasītāja tik tiesām ir pierādījusi šādu būtisku ietekmi. Atšķirīgs Vispārējās tiesas vērtējums pārsniedzot Tiesas judikatūrā noteikto un radot juridiski kļūdainu izpratni par konkrēto tirgu. Šajā kontekstā Vispārējā tiesa esot izmainījusi un saīsinājusi prasītājas sniegtos faktu izklāstu, sagrozījusi apstrīdētā lēmuma saturu un pārkāpusi noteikumus par pierādīšanas pienākumu.

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums (ES) 2016/788 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.32833 (11/C) (ex 11/NN), ko Vācija sniegusi saistībā ar Frankfurtes Hānas lidostas finansēšanas pasākumiem, kuri ieviesti laikposmā no 2009. līdz 2011. gadam (OV 2016, L 134, 1. lpp.).

⁽²⁾ Tiesas spriedums, 2018. gada 6. novembris, *Sauola Elementare Maria Montessori Srl* u.c. (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, EU:C:2018:873).

⁽³⁾ Tiesas spriedums, 2015. gada 17. septembris, *Mory SA* u.c./Eiropas Komisija (C-33/14 P, EU:C:2015:609).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2019. gada 19. jūlijā — VDV eTicket Service/Komisija un INEA

(Lieta T-516/19)

(2019/C 319/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Ķelne, Vācija) (pārstāvis: A. Bartosch, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Komisija un Inovācijas un tīklu izpildaģentūra (INEA)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- saskaņā ar LESD 272. pantu atzīt, ka ar vēstuli, uz ko attiecas šī prasība, lūgums atzīt izmaksas 407 443,04 euro apmērā ir noraidīts prettiesiski;
- pakārtoti, saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība attiecas uz Inovācijas un tīklu izpildaģentūras (INEA) 2019. gada 13. maija lēmumu Nr. ARES(2019)3151305, ciktāl ar to par neatlīdzināmām atzītas prasītājas izmaksas 407 443,04 euro apmērā saistībā ar pamatprogrammas “Apvārnis 2020” projektu Nr. 636126 — *European Travellers Club*.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: tiesību ļaunprātīga izmantošana, jo atbildētājam katrā ziņā būtu vajadzējis zināt par izmaksu kļūdaino sadalījumu
 - Atbildētājas savā rīcībā esot pieļāvušas tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, jo, pirmkārt, tās neesot atzinušas konkrētas ar apakšuzņēmējiem saistītas izmaksas, kas radušās prasītājai, un, otrkārt, no virknes dokumentu tām būtu vajadzējis secināt, ka prasītājai saistībā ar apakšuzņēmējiem radušās izmaksas esot bijušas ievērojami lielākas nekā norādīts attiecīgā dotācijas nolīguma (*Grant Agreement*) 2. pielikumā.
2. Otrais pamats: tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums
 - Prasītājas esot pārkāpušas arī tiesiskās palāvības aizsardzības principu to pašu apsvērumu dēļ, kuri izklāstīti pirmajā pamatā.

Prasība, kas celta 2019. gada 5. augustā — Global Steel Wire u.c./Komisija**(Lieta T-545/19)**

(2019/C 319/31)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spānija), Moreda-Riviere Treñilerías, SA (Hihona, Spānija), Global Special Steel Products, SA (Corrales de Buelna, Spānija)* (pārstāvji: *F. González Díaz, J. Blanco Carol un B. Martos Stevenson*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;
- atcelt Eiropas Komisijas 2019. gada 24. maija lēmumu un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā, kas ir saistīta ar procedūrā COMP/38.344 (Priekšspriegojuma tērauds) 2000. gada februārī iesniegto pieteikumu par nespēju maksāt, tiek lūgts atcelt Eiropas Komisijas lēmumu, ar kuru ir noraidīts 2018. gada 20. decembra lūgums atlikt samaksu, ņemot vērā prasītāju finansiālo stāvokli.

Savas prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību, jo apstrīdētais lēmums ir pieņemts, nedodot iespēju prasītājam izklāstīt savu viedokli šajā jautājumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts prasītāju iesniegtā lūguma noraidījuma pamatojums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas faktos un tiesību kļūdas, vērtējuma prasītāju finansiālo situāciju un spēju samaksāt naudas sodu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdēto lēmumu Komisija esot pieņēmusi, pārkāpdama vispārējo koleģialitātes principu un tādējādi pieļaudama pārkāpumu saistībā ar kompetences trūkumu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2019. gada 9. augustā — Spānija/Komisija**(Lieta T-554/19)**

(2019/C 319/32)

Tiesvedības valoda –spāņu

Lietas dalībniekiPrasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis: *M. García-Valdecasas Dorrego*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt paziņojumu par konkursu un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret paziņojumu par konkursu EPSO/AD/374/19 administratori (AD 7) šādās jomās: 1. Konkurences tiesības, 2. Finanšu tiesības, 3. Savienības ekonomiskās un monetārās tiesības, 4. ES budžetam piemērojami finanšu noteikumi, 5. Euro monētu aizsardzība pret viltošanu ⁽¹⁾.

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas 1/58 ⁽²⁾ 1. un 2. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk teksta — “Harta”) 22. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta pārkāpumus, kas izriet no ierobežojuma, saskaņā ar kuru saziņai starp EPSO un kandidātu ir izmantojama tikai angļu, franču, vācu vai itāļu valoda, kā arī no pieteikuma veidlapas daļā *Talantu vērtētājs* izmantojamo valodu ierobežojuma.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta, Hartas 22. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta, kā arī 27. panta un 28. panta f) punkta pārkāpums, kas izriet no konkursa otrās valodas nepamatota ierobežojuma, ļaujot izvēlēties tikai četras valodas (franču, angļu, vācu vai itāļu), izslēdzot pārējās Eiropas Savienības oficiālās valodas.
3. Angļu, franču, vācu un itāļu valodas izvēle esot patvaļīga, kas izraisa diskrimināciju valodas dēļ pretrunā Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punktam, kā arī 27. pantam un 28. panta f) punktam.
4. Tas, ka paziņojumā par konkursu īpaši nav norādīts, ka pirmajai valodai ir jābūt tai valodai, kurā kandidātiem ir vismaz C1 līmenis, rada divkāršu diskrimināciju pilsonības un valodas, kurā tiek runāts dēļ, kas ir pretrunā Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punktam, kā arī 27. pantam un 28. panta f) punktam.

⁽¹⁾ OV 2019, C 191 A, 1. lpp.

⁽²⁾ Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 1958, 17, 385. lpp.)

Prasība, kas celta 2019. gada 13. augustā — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (“HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER”)

(Lieta T-558/19)

(2019/C 319/33)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luz Saúde, S.A. (Lisabona, Portugāle) (pārstāvis: G. Moreira Rato, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Clínica La Luz, S.L. (Madride, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Savienības grafiska preču zīme “HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER” — reģistrācijas pieteikums Nr. 16 433 823

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 1. jūlija lēmums lietā R 2239/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV